

Predmet: Ćuška/Qyshk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 24.09.2013. godine

Izveštaj: advokat Mustafa Radoniqi i advokat Nikola Čukanović, punomoćnici oštećenih

Ispitivanje svedoka Gjyle Bushati

U vreme ratnih dešavanja na Kosovu 1999. godine, Gjyle Bushati živila je u selu Ljubenić/Lubeniq. Pošto joj je prethodno 25. maja 1998. godine, prilikom akcije srpske vojske izgorela kuća, 1. aprila 1999. godine sa suprugom i troje dece boravila je u kući svog devera Smaila Bushatija. Oko 7:00 sati ujutro probudio ju je suprug Adem Bushati i rekao joj da zajedno sa decom napuste kuću. Kada su izašli ispred kuće, njenog supruga su zaustavili vojnici, a nju, dvojicu njenih sinova i čerku uputili na glavni put, u pravcu Albanije. Nakon što su prešli 20 metara, ispred kuće u kojoj su boravili ubijen joj je suprug. U centru sela muškarci su razdvajani od žena i dece, koji su proterani u Albaniju. Posle dvadesetak minuta, kada je u koloni sa svojom decom i ostalim ženama i decom iz sela izlazila iz Ljubenića/Lubeniq, čula je rafale. Kuće u selu su gorele. Tom prilikom, u centru sela ubijen joj je never Smail Bushati i rođaci Bajram i Ukë Bushati. Iz Albanije se u Ljubenić/Lubeniq vratila po okončanju bombardovanja, ali se ne seća kog datuma. Po povratku, u selu je videla ostatke ljudskih tela i kosti. Pronašla je suprugove naočare, novčanik i lična dokumenta. Takođe, u selu su pronašli lične stvari njenih rođaka Bajrama i Ukë. Posmrtni ostaci njenog supruga nisu pronađeni, osim jedne noge.

Ispitivanje svedoka Albena Bushatija

Tokom ratnih sukoba na Kosovu 1999. godine, Alben Bushati je živeo u selu Ljubenić/Lubeniq. 1. aprila 1999. godine nalazio se u kući svog rođaka Ukë Bushati, zajedno sa njegovom porodicom, svojim ocem Smailom Bushatijem, majkom, bratom, sestrom i još nekim rođacima. Svi su bili zajedno jer su se tako osećali sigurnije. Oko 7:00 sati ujutro, nakon što su ustali, kod njih je došao komšija i rekao im da je u selo došla srpska vojska. Svi zajedno su izašli iz kuće i krenuli u pravcu šume pored sela, kako bi se sakrili. Presreli su ih vojnici i uputili nazad u selo. Rekli su im da žene i deca moraju da se razdvoje od muškaraca. On je sa svojim bratom i još dva rođaka bio u grupi sa ženama i decom, pošto su bili mлади. Uputili su ih u pravcu Albanije, glavnim putem, a svuda oko njih se nalazila vojska. Dok su izlazili iz sela, čuli su rafale. Toga dana ubijen mu je otac Smail, stric Adem, kao i rođaci Bajram i Ukë. Nakon toga, otišli su u Albaniju. Posle okončanja bombardovanja, u junu 1999. godine, vratili su se u Ljubenić/Lubeniq i zatekli leševe razbacane po selu. Nisu mogli da ih prepoznaju. Kuća mu nije bila zapaljena, ali je demolirana. Posmrtni ostaci njegovog oca pronađeni su u Batajnici.

Ispitivanje svedoka Kumrije Jahmurataj

Kumrije Jahmurataj živi u selu Ljubenić/Lubeniq, gde je živela i u vreme ratnih sukoba na Kosovu 1999. godine. Dana 1. aprila 1999. godine, oko 7:00 ujutru, kod nje u kuću je došla svekra i rekla joj da pripremi decu i krene, pošto je u selo došla vojska. Kada su izašli u dvorište, čula je pucnjavu i glasove vojnika koji su vodili okupljene seljane. Krenuli su na ulicu i onda su ušli u kolonu seljana koju su već vodili vojnici. Dalje niz put počeli su da razdvajaju žene i decu od muškaraca. Neki od vojnika im je rekao da žene i deca nastave da idu na glavni put ka Albaniji. Pojedini vojnici su pucali u vazduh. Dok su išli glavnim putem, čula je rafalnu paljbu. Na putu je bilo puno vojnika koji im nisu dali da se vrate nazad niti da skrenu sa puta. Otišli su u Albaniju. Toga dana ubijen joj je suprug Smail Jahmurataj, svekar Musa Jahmurataj i rođak Kadri Jahmurataj. Vratila se u Ljubenić/Lubeniq po okončanju ratnih sukoba, krajem juna 1999. godine. Posmrtni ostaci njenog svekra pronađeni su u Batajnici. Telo njenog supruga još uvek nije pronađeno.

Ispitivanje svedoka Čedomira Kordija

Svedok Čedomir Kordi, lekar ortoped, tokom ratnih sukoba na Kosovu 1999. godine bio je raspoređen u Peć/Pejë po odluci Ministarstva zdravlja. Tamo je boravio u periodu od 1. do 16. maja. U bolnici u Peći/Pejë lečio je civile i vojнике. Od okrivljenih poznaje samo Toplicu Miladinovića i Dejana Bulatovića. Poznato mu je da su oni obezbeđivali objekte u gradu. Okrivljenog Miladinovića je upoznao ispred bolnice i jednom prilikom mu je zatražio nož, koji je želeo da ima kao suvenir. Nakon toga, oko 10. maja, okrivljeni Miladinović mu je poklonio jednu sabљu. Ne može da se seti da li je okrivljeni Bulatović imao povredu noge i da li ga je lečio. Navodi da se takvi podaci mogu pronaći u knjigama medicinske dokumentacije. U sudnici nije prepoznao okrivljenog Miladinovića.